

“Falcile mortii si marea intalnire” - Iona 1:17
26 noiembrie anul Domnului 2003
Rev. Michael L. McCoy
Predica tradusa de un membru al
Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Har, indurare si pace voua acum in ajun de Sarbatoarea Recunostintei (Thanksgiving Day = in Statele Unite, o sarbatoare nationala cer se tine in a patra joie din noiembrie, in care crestinii, indiferent de cat au sau nu au, aduc multumire lui Dumnezeu pentru recolta, pamant, libertate si pentru toate binecuvantarile, si in special pentru binecuvantarile spirituale de iertare a pacatelor, viata vesnica si mantuire).

Textul predicii pentru seara aceasta este Iona 1:17 si tema este ...

...“Falcile mortii si marea intalnire”

Si DOMNUL a trimis un peste mare ca sa-l inghita pe Iona; si Iona a stat in pantecele pestelui trei zile si trei nopti.

Pana aici Cuvantul lui Dumnezeu Sfantul Duh dat noua de mana prorocului sovaitor Iona.

Cine poate sa-si inchipuie ce-au vazut ochii lui? Indiferent ce a vazut el, clipa aceea trebuie sa se fi imprimat in mintea omului pentru tot restul vietii lui. Ca o poza de la un aparat de fotografiat, scena groaznica, teribila dinaintea lui trebuie sa i se fi fixat in memorie. Clipa aceea oprita in timp de culori captate de nervul sau optic si transferate imaginii de pe ochiul mintii sale, a prorocit despre distrugerea lui si a fost preludiul la ingroparea lui in abisul intunericului absolut.

Intr-o clipa mainile de pe punte il inhata pe Iona si-l arunca peste bord in apa involburata a marii infuriate si in clipa urmatoare, acest fiu al lui Amitai e pasager pe un submarin alunecos desemnat in mod special de catre Dumnezeu. Intre aceste doua momente, Iona este inghitit de falcile unei fiare si sorbit in adancurile pantecei lui. La inceput, chiar inainte de a fi inghitit, se uita tinta la falcile mortii, vazand o coborare pe gatita care nu va fi nici cu capul si nici cu picioarele inainte. Pentru ca asta ar fi o reactie

fireasca, cu neindoiala ca isi inchide ochii strans in timp ce trece prin falcile fiarei si in pantecele mare al pestelui ales.

Apoi totul este intuneric – aproape la fel de intunecat ca si flacarile negre imaginate ale iadului. Linistea tacerii absolute este intrerupta numai de scurgerea la intervale regulate, ritmica a branhiilor pestelui si de gafaiala frenetica a plamanilor prorocului. Cu exceptia miscarii incete, inainte si inapoi a propulsiei cu aripioare de peste a fiarei, toata miscarea inceteaza in mijlocul peretilor inghesuiti ale acestei custi cu coaste. Aici sta el trei zile si trei nopti, cu toate ca pentru el care nu avea nici ceas de mana nici ceas de soare, diminetile si serile nu erau clare in mormantul fara lumina.

Cine poate sa-si imagineze ce au vazut ochii Lui? Lumina soarelui de la miezul zilei ii fusese luata. Intr-o clipa maini aspre L-au apucat si L-au aruncat pe scandura de lemn; si in clipa urmatoare, acest fiu al Mariei este chirias intr-o cala subterana pe planeta Pamant. Intre aceste doua momente, Isus este inghitit de fortele Celui Rau si sorbit de catre Moarte in adancul pantecelui ei in putrefactie. La inceput, chiar inainte de a fi inghitit, El se uita tinta la falcile mortii si permite sa aiba loc Marea Intalnire. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Lui ca sa fie devorat si I-a permis sa fie luat in scopul platirii pretului pentru greselile tuturor prorocilor sovaitori din istorie si ale tuturor oamenilor care ocupa un loc in strana in ajun de Sarbatoarea Recunostintei, *si nu numai pentru pacatele noastre ci si pentru pacatele intregii lumi (1 Ioan 2:2)*. El e singur – o singuratate prin care nu a mai trecut nimeni – o abandonare de catre Tatal care Il impinge pe Fiu sa strige *Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai parasit? (Marcu 15:34)*.

Apoi totul e intunecat – intunecat ca ochii lui Dumnezeu orbiti de Moarte. Linistea tacerii absolute domneste dupa ce sunetul scrasnit al pietrei impinse in fata mormantului inceteaza si ecourile rezultate se sting cu totul. Falcile Mortii s-au inchis strans. Acolo sta piatra timp de trei zile dar *iata*, oameni dragi, *ca aici este ceva mai mare decat Iona (Matei 12:41b)*.

In dimineata Pestelui piatra este rostogolita la o parte de catre un inger care intampina zorii unei zile noi cu mesajul ca Fiul Omului S-a ridicat din mormantul Lui *in inima pamantului (Matei 12:40)* asa cum a spus ca o sa faca. El a inviat si Biserica poate sa proclame aceasta Vestea Buna la mormantul membrilor ei, *“O moarte, unde-ti este biruinta? O moarte unde-ti este intepatura?” Intepatura mortii este pacatul si puterea pacatului este*

legea. Dar sa-I multumim lui Dumnezeu, Care ne da noua biruinta prin Domnul nostru Isus Hristos (1 Corinteni 15:55-57).

Cu alge infasurate in jurul capului sau si cu coastele pestelui ce slujesc drept gratii ale inchisorii lui personale, Iona a strigat din groapa ca falcile mortii raman inchise in jurul lui. Din pantecele acestei gheene ingrozitoare, fara flacari, prorocul sovaitor a strigat la DOMNUL in mijlocul necazului sau *si DOMNUL a vorbit pestelui si pestele l-a varsat afara pe Iona pe pamant (Iona 2:10)*. Astfel, Iona a trecut prin invierea sa din Sheol (locuinta mortilor) si s-a dus in sfarsit la lucrarea pe care o avea DOMNUL pentru el.

Si DOMNUL a trimis un peste mare ca sa-l inghita pe Iona; si Iona a stat in pantecele pestelui trei zile si trei nopti. Deci, s-ar putea sa va intrebati de ce a ales pastorul nostru aceasta istorie a lui Iona ca text al predicii pentru Sarbatoarea Recunostintei? Ei bine, este in legatura cu ceea ce s-a rugat Iona din pantecele pestelui si cu ce a scris Pavel la inceputul lecturii din epistole din aceasta seara: Sa nu va ingrijorati cu privire la nimic, ci in orice lucru, prin rugaciune si implorare cu dare de multumire, sa va aduceti rugamintile la cunostinta lui Dumnezeu (Filipeni 4:6).

Punerea in practica a acestor adevaruri in vietile noastre se ingrijeste de trecut. Harul lui Dumnezeu in trecut ne acopera greselile din trecut. Ca rezultat, putem pune *amin-ul* nostru alaturi de vorba profetica a lui Isaia, *Iti voi aduce multumiri Tie, DOAMNE, ca Tu ai fost suparat pe mine, Ti-a trecut supararea si m-ai mangaiat (Isaia 12:1)*.

Punerea in practica a acestor adevaruri in vietile noastre ne sustine in prezent. Harul lui Dumnezeu in prezent, prin Cuvant si sacrament, ne asigura ca suntem poporul Lui cu toate ca pacatuim zilnic si nu meritam altceva decat mania Lui, si cu toate ca ca traim intr-o lume pacatoasa cu multi ce nu fac parte din poporul Lui. Ca rezultat, putem pune *amin-ul* nostru alaturi de psalmistul, *Salveaza-ne DOAMNE Dumnezeul nostru si strange-ne dintre neamuri, ca sa aducem multumiri Numelui Tau sfant si sa ne falim cu lauda Ta (Psalmul 106:47)*.

Punerea in practica a acestor adevaruri in vietile noastre ne sustine in viitor. Dumnezeu a promis ca nici nu ne va parasi vreodata si nici nu va renunta la noi. Nu trebuie nici sa ne ingrijoram si nici sa ne nelinistim cu privire la viitor, pentru ca Dumnezeu este deja acolo. Ca rezultat, putem pune *amin-ul* nostru langa cronicarul, *Sa aducem multumiri DOMNULUI, pentru ca El*

este bun; caci dragostea Lui neclintita dureaza pentru intotdeauna (1 Cronici 16:34).

Trebuie sa privim adevarul in fata ca s-ar putea ca DOMNUL, pentru un motiv oarecare, sa ingaduie sa avem anume incercari in vietile noastre. Poate sa fie orice de la a esua la un test la scoala pentru ca am fost un Iona sovaitor cand a fost timpul sa studiem, sau cand rezultatul testelor a indicat ca e vorba de leucemie si vedem ca falcile mortii se deschid larg ca sa consume.

Invata din istoria lui Iona ca asta s-ar putea sa fie spre binele tau – sa-ti intareasca credinta, cat si un prilej pentru lucrarea misionara de crestere a Imparatiei Sale. O asemenea intalnire pentru noi, desi facuta sau ingaduita de Dumnezeu, nu este un indiciu ca El te-a respins ... chiar daca ar fi vorba de un chin care sa-ti puna capat vietii in acesta lume.

Invata din istoria lui Isus ca falcile vesnice ale mortii au fost stalcite pentru intotdeauna de catre Marea Intalnire tinuta pe cruce si garantata in Inviere. In botezul tau, ai vizitat mormantul lui Isus si l-ai gasit gol, si pentru ca El traieste, si noi vom trai. Acest lucru face parte din Marea Intalnire pe care o avem cu El in cer si pentru care putem *in orice lucru, prin rugaciune si implorare cu dare de multumire, sa ne aducem rugamintile la cunostinta lui Dumnezeu.*

De aceea, ascultati cuvintele lui Iona din adancuri ...

“In necazul meu, L-am chemat pe DOMNUL si El mi-a raspuns; din pantecele locuintei mortilor am strigat si Tu mi-ai auzit glasul. Caci Tu m-ai aruncat in adanc, in inima marii si potopul ma inconjurase; si toate valurile Tale si talazurile Tale au trecut peste mine. Apoi am spus, ‘Sunt dat afara din prezenta Ta; cum sa ma uit iarasi la templul Tau cel sfant?’ Apele s-au inchis peste mine, adancul era de jur imprejurul meu; iarba se infasurase in jurul capului meu la picioarele muntilor. Am coborat in taramul ale carui gratii s-au inchis peste mine pentru intotdeauna; si totusi Tu mi-ai scos viata din groapa, DOAMNE Dumnezeu meu. Cand sufletul meu se stingea in mine, mi-am adus aminte de DOMNUL; si rugaciunea mea a ajuns la Tine, in templul Tau cel sfant. Cei ce dau onoare idolilor deserti renunta la loialitatea lor adevarata. Dar eu cu glas de multumire Iti voi aduce jerfe Tie; voi implini ce am jurat. Izbavirea este a DOMNULUI!”

Amin.

Mulumim lui Dumnezeu.

Amin.